

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Januarium, Februarium, Martium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 30. De amore in Christum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60495)

Martius.

cor suū item interrogatione toties iterata, tamque inquieta, quam Christus Petro proponit, ut intelligat, an ab ipso ametur? si te non Amō, Domine, rota infelicitas in me recidit, ad te verò, quod attinet, quid per hoc perdis? quī ergo fit; ut tantopere amorem meum desideres?

II. Christus omnem movet Lapidem, ut hoc desiderium opratum sortiatur effectum. Ad id nos invitat suis promissis, ad id nos allicit nostris proprijs commodis, ad id nos urget suis beneficijs: ad id nos sollicitat suis precibus, & inspirationibus, ad id nos obligat suo præcepto, ad id nos etiam cogit suis minis. Denique quidquid agit, seu naturæ, seu gratiæ spectemus ordinem (& quid non facit?) eò collimat. Preces hominis importuni nos aliquoties cogunt ad concedendum ei, quod perit, repugnante licet nostra propensione, & comodo. Et sanctæ Christi Domini sollicitationes non cogent nos, ut ei hunc amorem concedamus, qui amor omne ipsi gaudium, nobisque simul omnem parit felicitatem? quid magis admirandum; an tam ardens Dei desiderium amorem nostrum obtinendi, an verò nostra ipsi resistendi obstinatio? utrumque æqualiter incomprehensibile est,

III. In-

III. Ingens desiderium, quo Christus Martius.
amorem nostrum obtinendi ardet, evidens
est summi ipsius erga nos amoris Argumen-
tum; & modicum desiderium, quod nos
ipsum amandi habemus, non minùs certum
indicium est, eum à nobis non amari. Si
eum amaremus, sentiremus, quàm ama-
bilis ipse sit, & iste animi sensus ardens no-
bis injiceret desiderium, magis adhuc eum
amandi; ita, ut amoris nostri modicum
cum difficultate toleraremus, sed pia qua-
dam impatientia contabesceremus, ejus-
dem augmentum experiendi; omnia me-
dia, ad illum consequendum habilia am-
plecteremur, atque hæc, quantumcunque
acerba forent, suavia nobis acciderent:
singulis momentis diceremus: amorem
tuum, mi Iesu, amorem tuum, & nihil
præterea. At quàm longè remoti sumus
ab hoc desiderio, quàm longè ab hoc per-
fecto amore! Nemo est, mi Iesu, præter
te, qui ardens hoc desiderium amoris tui
mihi inspirare, unaque id efficax reddere
possit. Illum proin à te peto per illud ip-
sum desiderium, quo eum impetrandi fla-
gras. Eheu! cùm sis omnipotens, tam
facile tibi est id efficax reddere: an igitur
omnipotentiam tuam repugnantia meæ
cedere oportet?

As:

Martius.

Affiduè Christum roga, ut sui amorem tibi largiatur. Hæc sint potissimæ tuæ preces; vel nullas alias fac, si velis. Hæ enim omnes alias complectuntur.

Sapientia invenitur ab his, qui quærunt illam; præoccupat, qui se concupiscunt. *Sap. 6. v. 13. & 14.*

Iubes te, Domine, diligi à me; da quod jubes, & jube, quod vis. *Aug.*

DIES XXXI.

De unitate Dei.

I.

Naturæ lumen dicat, DEUM aliquem existere quidquid extra nos videmus, quidquid in nobis ipsis sentimus, id nobis asserit. Pulchritudo, ordo, motus tam certi, & regulares omnium, quæ universum componunt, id clarè demonstrant, Consensus universalis omnium populorum sunt vox naturæ, quæ mentiri non potest. Effrænata licentia adducere nos potest, ut negemus, Deum aliquem; verùm id nobis ipsis dicere non auderemus, cor enim nostrum quantumvis corruptum mendacij nos argueret. Est igitur Deus aliquis; verùm non nisi unus esse potest. Si duo
fo-